

ECLI:NL:RBGEL:2021:4364

Instantie	Rechtbank Gelderland
Datum uitspraak	26-07-2021
Datum publicatie	10-08-2021
Zaaknummer	20/1057
Rechtsgebieden	Socialezekerheidsrecht
Bijzondere kenmerken	Eerste aanleg - enkelvoudig Tussenuitspraak bestuurlijke lus
Inhoudsindicatie	Tussenuitspraak. Beëindiging WIA-uitkering. De rechtbank constateert twee gebreken in het bestreden besluit. De impact van een operatie is niet goed onderzocht/gemotiveerd en ook waarom het UWV geen energetische beperking heeft aangenomen vanwege de diagnose ACNES en daarmee samenhangende (pijn)klachten. De rechtbank stelt het UWV in de gelegenheid deze gebreken te herstellen.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

RECHTBANK GELDERLAND

Zittingsplaats Zutphen

Bestuursrecht

zaaknummer: 20/1057

tussenuitspraak van de enkelvoudige kamer van

in de zaak tussen

[eiseres] , te [woonplaats] , eiseres

(gemachtigde: mr. A.J. Meijer),

en

de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen te Arnhem,
verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 31 oktober 2019 (het primaire besluit) heeft verweerder de uitkering van eiseres op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA) met ingang van 1 oktober 2019 beëindigd.

Bij besluit van 3 februari 2020 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiseres ongegrond verklaard.

Eiseres heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 23 april 2020 een verweerschrift ingediend. Dit verweerschrift bevat ook een aanvullend besluit. Hierin is namelijk het bestreden besluit in zoverre gewijzigd dat de uitkering niet per 1 oktober 2019, maar per 1 januari 2020 (de datum in geding) wordt beëindigd. Op grond van artikel 6:19 van de Algemene wet bestuursrecht heeft het beroep mede betrekking op dit besluit.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 14 mei 2021. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is, met bericht van verhindering, niet verschenen.

Overwegingen

1.1. Eiseres heeft zich vanuit een uitkering op grond van de Werkloosheidswet op

9 december 2016 ziekgemeld met pijn in haar buik. Eiseres is nu 46 jaar en heeft een groot deel van haar leven last van pijn in haar buik. Naast ook andere medische ingrepen zijn vanaf 2016 meermaals zenuwen in haar buik doorgeknipt. Zij blijft echter blijvend last houden van pijn.

1.2. Aanvankelijk heeft eiseres ziekgeld op grond van de Ziektewet ontvangen en met ingang van 2 oktober 2017 een loongerelateerde WGA-uitkering op grond van de WIA. Met ingang van 14 april 2019 is deze omgezet in een WGA-loonaanvullingsuitkering. Dit beroep gaat over de beëindiging daarvan naar aanleiding van een melding van eiseres van toegenomen klachten per maart 2019.

2.1. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eiseres met ingang van 1 januari 2020 minder dan 35% arbeidsongeschikt is en dus vanaf die datum geen recht meer heeft op een WIA-uitkering. Aan deze conclusie ligt een verzekeringsgeneeskundig en arbeidskundig onderzoek ten grondslag.

2.2. Het medisch onderzoek van verweerder is vastgelegd in de rapporten van verzekeringsarts P.A.C. Hol van 15 oktober 2019 en van 9 januari 2020 van arts J.A.M.M. Sijben onder supervisie van verzekeringsarts bezwaar en beroep R. van den Enden.

Hol heeft eiseres op het spreekuur gezien en naast dossierstudie ook eigen onderzoek verricht. Volgens Hol luidt de diagnose van eiseres buikpijn, PDS, ACNES, waarbij de afkortingen staan voor prikkelbare darm syndroom en anterior cutaneous nerve entrapment syndrome. De pijn lijdt bij eiseres ook tot psychische problemen. Daarnaast is eiseres in 2018 opgenomen geweest vanwege longklachten. Hol heeft de beperkingen van eiseres verwoord in de functionele mogelijkheden lijst (FML) van 15 oktober 2019. Daarin zijn vanwege de buikklachten beperkingen opgenomen voor dynamische handelingen en statische houdingen. Vanwege de spanningsklachten van eiseres zijn beperkingen opgenomen voor persoonlijk en sociaal functioneren. Sijben hanteert weliswaar een andere diagnose, namelijk buikpijn en hoge bloeddruk, maar heeft deze conclusies onderschreven.

2.3. Het arbeidsdeskundig onderzoek van verweerder is neergelegd in het rapport van arbeidsdeskundige J.M.C. Biesmans van 22 oktober 2019. Aan de hand van de genoemde FML heeft Biesmans vastgesteld dat eiseres (in theorie) de functies archiefmedewerker, boekhouder/loonadministrateur en wikkelaar (nieuw en revisie) kan vervullen.¹ Op basis van het loon voor deze functies, afgezet tegen het loon dat eiseres laatstelijk heeft verdiend, komt Biesmans tot een arbeidsongeschiktheidspercentage van 29,72%.

3. Eiseres voert in beroep aan dat haar medische beperkingen worden onderschat. Eiseres is rond de datum in geding in januari 2020 geopereerd vanwege een gescheurde buikwand en voor het opnieuw doorknippen van een zenuw. Sijben stelt weliswaar dat dit slechts een tijdelijke verslechtering zou zijn van haar gezondheidstoestand, maar eiseres acht deze conclusie ongefundeerd en te kort door de bocht. Dat blijkt volgens eiseres ook uit het feit dat zij na die operatie in het eerste kwartaal van 2020 nog drie keer is geopereerd. Eiseres wijst erop dat zij in een jaar en een maand tijd zeven maal is geopereerd en dat haar pijnklachten desondanks alleen maar toenemen. Hoogstwaarschijnlijk zit er nog steeds een zenuw bekneld die pijn veroorzaakt, waarvoor zij nóg een operatie zou moeten ondergaan. Ook haar psychische problemen nemen toe. Vanwege de invaliderende pijnklachten heeft eiseres depressieve klachten ontwikkeld. Eiseres slaapt slecht en komt nauwelijks nog buiten en het huishouden is overgenomen door de kinderen en door haar moeder, omdat zij dat zelf niet aankan. Als onderbouwing van haar betoog overlegt eiseres meerdere medische stukken:

- operatieverslagen van 17 januari 2017, 31 oktober 2017 en 21 januari 2020;
- brief van 23 januari 2018 van longarts C.V. Kluge;
- brief van 11 oktober 2018 van KNO-arts N.J.D. Weegerink;
- brieven van 1 november 2019 en 26 januari 2020 van chirurg B. Wiering;
- brief van 1 november 2019 van anesthesioloog-intensivist H.J.M. Reif;

- brief van 18 maart 2021 van anesthesioloog-pijnspecialist F.G.A.M. van Haren;
- brief van 13 april 2021 van (onder andere) anesthesioloog-pijnspecialist R.T.M. van Dongen;
- medicatielijst van Apotheek Het Bastion van 26 april 2021.

4. De rechtbank stelt voorop dat het aanvullend besluit van 23 april 2020 (ook) tot gevolg heeft dat de datum in geding is verschoven naar 1 januari 2020. Dit is van belang, omdat eiseres op 21 januari 2020 een buikoperatie heeft ondergaan. In artikel 2, lid 5, aanhef en onder a, van het Schattingsbesluit arbeidsongeschiktheidswetten (Sb) is neergelegd dat er geen benutbare mogelijkheden aanwezig zijn als de betrokkene is opgenomen in een ziekenhuis. Dat speelde weliswaar nog niet op de datum in geding, maar volgens artikel 2 lid 2 onder b van het Sb kan arbeidsdeskundig onderzoek achterwege worden gelaten indien uit het verzekeringsgeneeskundig onderzoek blijkt dat betrokkene benutbare mogelijkheden heeft maar dat hij die mogelijkheden naar verwachting binnen *drie maanden* zal verliezen, en dit verlies in een verzekeringsgeneeskundig onderzoek wordt vastgesteld. In dat geval vindt er derhalve geen volledige arbeidsongeschiktheidsbeoordeling plaats op basis waarvan een besluit als het onderhavige kan worden gebaseerd.

5. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder op dit punt niet voldaan aan de eisen van een zorgvuldig onderzoek en een deugdelijke motivering. Dat eiseres door de operatie geruime tijd benutbare mogelijkheden zou verliezen is niet ondenkbaar, omdat uit het door haar overgelegde operatieverslag blijkt dat een zenuw is doorgesneden, oftewel dat een neurectomie is verricht. In het kader van de toekenning van de onderhavige uitkering is door verzekeringsarts Hol op 19 september 2017 nog overwogen dat een neurectomie op 31 oktober 2017 zou leiden tot een verslechtering op korte termijn door opname en operatie, waardoor vaststellen van de belastbaarheid op dit moment niet zinvol is. Dat dit voor de latere neurectomie in januari 2020 niet geldt en volgens Sijben slechts een tijdelijke verslechtering van de gezondheidstoestand oplevert, moet in het licht daarvan beter worden onderzocht en gemotiveerd. Dat geldt temeer nu eiseres bij deze operatie tevens is geholpen aan een gescheurde buikwand. Door Sijben is alleen op de tijdelijke aard van de operatie gewezen, maar de (duur van de) impact ervan op haar gesteldheid en daarmee op het arbeidsvermogen is niet (kenbaar) gewogen. Eiseres voert daarom terecht aan dat het standpunt van verweerder ten aanzien van de operatie op 21 januari 2020 te kort door de bocht is.

6. De rechtbank overweegt in aanvulling op het bovenstaande dat verweerder evenmin deugdelijk heeft gemotiveerd dat eiseres op dan wel rond de datum in geding ondanks de ernst van de situatie (gegeven de aankomende operatie) in staat werd geacht arbeid te verrichten overeenkomstig de FML, in het bijzonder waarom zij in staat werd geacht om 8 uur per dag en 40 uur per week te kunnen werken, zolang dit niet s nachts of in ploegendienst hoeft. Uit haar dagverhaal zoals opgetekend in de rapporten van 15 oktober 2019 en 9 januari 2020 blijkt dat eiseres continu pijn ondervindt die zij zelf als ondraaglijk beschrijft en dat dit ervoor zorgt dat zij slecht slaapt en tot erg weinig in staat is. Eiseres heeft hulp nodig bij het huishouden, kan de zorg van haar kinderen niet invullen zoals ze zou willen en voelt zich niet tot nauwelijks in staat om naar buiten te gaan. Verweerder stelt in het verweerschrift dat niet kan worden afgegaan op de *ervaren* klachten, en in het algemeen is die stelling juist, maar in het geval van eiseres is een objectieveerbare medische oorzaak aan te wijzen voor de pijnklachten die zij ervaart. Eiseres is immers gediagnosticeerd met ACNES, maar heeft geen baat gehad bij de vele operaties die zij de afgelopen jaren heeft ondergaan. Het had in ieder geval op de weg van de verzekeringsartsen gelegen om gemotiveerd aan te geven waarom de pijnklachten die volgens eiseres invaliderend zijn, geen reden vormen om een verdergaande (energetische) beperking in duurbelastbaarheid aan te nemen. De vaststelling van Hol in het rapport van 15 oktober 2019 dat eiseres niet bedlegerig is, niet grotendeels ADL-afhankelijk, niet persoonlijk of sociaal disfunctioneert en niet is opgenomen in een AWBZ-instelling is daartoe onvoldoende.

7. Op grond van artikel 8:51a, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de rechtbank het bestuursorgaan in de gelegenheid stellen een gebrek in het bestreden besluit te herstellen. De rechtbank ziet aanleiding om van deze mogelijkheid gebruik te maken. Verweerder moet de rechtbank binnen één week meedelen of hij van die gelegenheid gebruik maakt. Zo niet, dan zal het bestreden

besluit worden vernietigd en ziet de rechtbank aanleiding om zelf in de zaak te voorzien door het primaire besluit te herroepen. Indien verweerder wel van die gelegenheid gebruik wil maken, zal verweerder de verzekeringsarts bezwaar en beroep nader moeten laten motiveren, en zonodig nader moeten laten onderzoeken, welke impact te verwachten was van de operatie van 21 januari 2020 en waarom dit niet tot verlies van benutbare mogelijkheden (binnen drie maanden na datum in geding) leidt. Daarbij dient tevens te worden betrokken dat er binnen drie maanden na de datum in geding volgens eiseres nog drie operaties zijn gevolgd. Als verweerder tot de conclusie komt dat dit niet deugdelijk kan worden gemotiveerd, heeft dat eveneens tot gevolg dat het bestreden besluit reeds daarom geheel voor vernietiging in aanmerking komt. Dan ligt het voor de hand dat verweerder zelf de intrekking van de WIA-uitkering per datum in geding zal herroepen.

8. (Enkel) in het geval dat verweerder de beëindiging van de WIA-uitkering per datum in geding handhaaft en voormeld zorgvuldigheids- en motiveringsgebrek kan helen, dient de verzekeringsarts bezwaar en beroep tevens de (duur)belastbaarheid van eiseres nader te onderbouwen. Bij dit laatste onderwerp verdienen in het bijzonder het cumulatieve effect van de vele buikoperaties, de medicatie van eiseres en de constante pijn die zij heeft de aandacht. Door de verzekeringsarts bezwaar en beroep is voorts nog niet ingegaan op het feit dat de door eiseres gebruikte medicatie blijkens de door haar overgelegde brief van 18 maart 2021 van anesthesioloog-pijnspecialist Van Haren zorgt voor onder meer hoofdpijn, verwardheid, sufheid, duizeligheid en concentratieproblemen. Onduidelijk is in hoeverre dit (op de datum in geding) tot extra beperkingen moet leiden. Ook daarop kan de verzekeringsarts bezwaar en beroep alsdan gemotiveerd ingaan, evenals op de overige door eiseres bij brief van 29 april 2021 overgelegde medische informatie.

9. De rechtbank bepaalt de termijn waarbinnen verweerder de gebreken kan herstellen op zes weken na verzending van deze tussenuitspraak. Indien dit niet mogelijk blijkt, kan verweerder schriftelijk om een verlenging van deze termijn verzoeken.

10. Het geding zoals dat na deze tussenuitspraak wordt gevoerd, blijft in beginsel beperkt tot de beroepsgronden zoals die zijn besproken in de tussenuitspraak, omdat het inbrengen van nieuwe geschilpunten over het algemeen in strijd met de goede procesorde wordt geacht.

11. Iedere verdere beslissing wordt aangehouden tot de einduitspraak. Dat laatste betekent ook dat over de proceskosten en het griffierecht nu nog geen beslissing wordt genomen.

Beslissing

De rechtbank:

- stelt verweerder in de gelegenheid om binnen zes weken na verzending van deze tussenuitspraak het gebrek te herstellen met inachtneming van de overwegingen en aanwijzingen in deze tussenuitspraak;
- draagt verweerder op om de rechtbank binnen één week mee te delen of hij gebruik maakt van de gelegenheid om het gebrek te herstellen;
- houdt iedere verdere beslissing aan.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.J.P. Heijmans, rechter, in tegenwoordigheid van mr. M.F. van den Brink, griffier.	
De beslissing is in het openbaar uitgesproken op:	
griffier	rechter
Afschrift verzonden aan partijen op:	

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat nog geen hoger beroep open. Tegen deze tussenuitspraak kan hoger beroep worden ingesteld tegelijkertijd met hoger beroep tegen de einduitspraak in deze zaak.

---

¹ SBC-codes 315132, 315040 en 267053.
